

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 54.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 20 MEI.

Provinciale Kiezingen VAN DEN 22 MEI.

Wij verzoeken de Heeren kiezers van het kanton Tongeren de namen der volgende kandidaten op hunne stembriefjes te schrijven :

J. Jaminé, uitgaande lid.

Graaf de Grunne, id.

A. Slegers, id.

O. Schaetzen.

Het is voldoende de kandidaten met hunne familie namen aan te duiden. De voornamen en de hoedanigheid van uitgaande lid kunnen weg gelaten worden. Men kan zich dus bepalen met zijn briefje eenvoudig te schrijven als volgt.

JAMINÉ,

DE GRUNNE,

SLEGERS,

SCHAETZEN.

De kiezers zullen verdeeld zijn in twee sectiën. De eerste, die zich zal vergaderen op het tribunaal, bevat de kiezers der stad Tongeren. De tweede, die zal zamen komen in de groote zaal van het stadhuis, zal bestaan uit de kiezers der andere gemeenten van het kanton.

De kiezing zal beginnen om 9 uren 's morgens. De stemoproeping gebeurt niet zoo als vroeger per gemeente, maar wel in alphabetische orde, op eene lijst behelzende de namen der kiezers van de gansche sectie. Deze aanmerking is zonder belang voor de eerste sectie, wijl deze slechts uit de kiezers der stad bestaat. Maar voor de tweede sectie, bestaande uit de kiezers der dorpen, zal de naamoproeping beginnen met de kiezers der sectie wier namen beginnen met de letter A om voort te gaan met de letter B en zoo vervolgens tot de laatste letter der alphabetische lijst, zonder onderscheid van gemeente.

Heeren Kiezers van het Kanton Tongeren.

Een groot getal kiezers van het kanton, vereenigd in algemeene vergadering in de Concordia, hebben als kandidaten uitgeroepen voor de provinciale kiezingen van den 22 dezer maand, de Heeren Joseph **Jaminé**, Alphonse **Slegers**, graaf Arthur de **Grunne** en Oscar **Schaetzen**.

Deze keus zal ongetwijfeld door de groote meerderheid der kiezers goedgekeurd worden. De voorgestelde kandidaten zijn bekend, zij hebben hunne proefstukken gedaan. De zedelijke en stoffelijke belangen van het kanton zullen in hun verstandige, werkzame en verkleefde verdedigers vinden.

De zaak des godsdienst, der orde, der ware vrijheid werd in geen tijd met meer geweld en meer onbeschaamdheid aangerand. De vernietiging onzer kostbaarste godsdienstige vrijheden is het bekende doel der aarrandingen door onze tegenstrevers tegen ons

aangewend. In de drukpers, in de clubs, op de nationale tribuun, overal weerklinkt deze kreet : Oorlog tegen de katholieken !

Beantwoorden wij de uitdagingen van het geweld door de kalmte en de gematigdheid die altijd de katholieke partij gekenmerkt hebben ; bevestigen wij onze rechten door alle wettelijke middelen ; toonen wij onze macht door de krachtadigheid in den weerstand, door het getal dat aan onzen kant is en de zegepraal der waarheid zal de prijs onzer pogingen zijn.

Stemmen wij alle voor de Heeren

JAMINÉ,

SLEGERS,

Graaf DE GRUNNE,

SCHAETZEN.

Sedert dat de ongelukkige *Tongrois* dood is, wordt onder slimme liberale associatie verdedigd door een blad dat zich *Journal du Limbourg* laat noemen.

Onder andere beestigheden las men daar verleden zaterdag in dat eene arme vrouw buiten de Hasseltsche poort gestorven was en dat de geestelijkheid geweigerd had het lijk gratis te begraven.

De bloeverwanten, zegt het geuzen blad, gingen de geestelijkheid vinden, zij gaven hunne armoede te kennen en smeekten om den geringsten lijkdienst te bekomen. Maar de geestelijken wilden van niets hooren en verklaarden dat er geen dienst of genee mis zou gedaan worden zoo lang men hun de som van dertig frank niet zou betaald hebben. Daarop gingen twee liberalen eene collecte doen tot dat de som vergaderd was.

Alles is leugenachtig in dit verhaal. Vooreerst eenieder weet dat er geen mensch in Tongeren sterft zonder dat er eene mis voor den overleden gedaan worde. Indien de overleden te arm is om eenen dienst te kunnen betalen, wordt de dienst geheel kosteloos gedaan.

Niet alleen kost de lijkdienst niets aan den armen, maar de geestelijkheid gaat zelfs, met het kruis en de kerkiensnaars, het lijk in het sterfhuis afhalen ; dit ook gebeurt kosteloos.

De twee liberale vrienden van het geuzen kladje hadden dus niet noodig eene collecte te doen om de begrafeniskosten te dekken, dewijl de dienst, de lijkafhaling en de begrafeniskosten konden gebeuren.

Maar wij hebben hier een ander vraagste te doen.

De arme vrouw waar kwestie van is, is langen tijd ziek geweest. Waar waren die liefdadige liberalen toen die vrouw op haar ziekenbed hulp noodig had ? Waarom deden zij geene collecte toen dat ongelukkig huisgezin hulp en bijstand noodig had ? Wij meenen dat men in dien tijd nooit een enkel liberaal in het huis gezien heeft !

Die arme menschen werden nogtans bezocht en geholpen. Door wie ? Door de leden der sociëit van St.-Vincentius à Paulo, die de vrouw gingen bijstaan en den man met de kinderen kleeden en voeden. Heden nog worden die arme lieden bijgestaan door het genootschap van St.-Vincentius, hetwelk alle weken door het smeerkladje der liberale associatie door den modder getrokken wordt.

Er volgde nu, gelijk men wel denken kan, een toneel vol verwarring ; maar 't geluk wilde dat er zich iemand mede bemoeide, die er meer slag van had dan mijn oom de moel. Het duurde dan ook niet lang of sir Peper veronschuldigde zich bij mijnen vader en hem de hand toerekende, betuigde hij hem dat geheel het misverstand te wijten was aan de tusschenkomst van sir Matthew Meddle.

John, fluisterde mijn oom nu tot mijnen vader, onder deze omstandigheden zou het niet goed zijn als gij de partij op staanden voet verliet. Blijf dus nog maar waar ge zijt ; doch gangezien uwe vrouw zich in eenen toestand bevindt, die veel voorzichtigheid vordert, zoo ben ik bang dat haar het een of ander overdreven verhaal van deze onaangename opschudding zal ter ooren komen. Laat dat derhalve maar aan mij over. Blijf hier nog een paar uren, dan zal ik middelwiel naar huis gaan en uwe afwezigheid bij mijne zuster goed maken.

Met deze woorden snelde oom moel de trappen af en sprong in zijne koets, nadat hij den koetsier op het hart had gedrukt, dat hij met allen spoed naar het huis zijner zuster zoude rijden. En toen hij daar kwam, klopte en belde hij als of het huis in vuur en vlam stond.

— Wat is er gaande, sir ? vroeg de bediende die de deur opende.

— Niets, antwoordde mijn oom. Ik hoop dat mevrouw zich nog niet heeft te bed begeven ?

— Dat geloof ik niet, sir ; mevrouw is een weinig ongesteld ; doch zij heeft nog niet om hare kamer gebeld en zal nog wel in hare kamer zijn.

— Dat is gelukkig ! riep mijn oom, terwijl hij drijft de trappen oplet, Betsy, lieve engel, schrik toch maar niet ! riep hij, terwijl hij de kamer binnen stormde.

De eertijde lieden van Tongeren zullen de laaghertige handelwijze onzer liberalen naar waarde oordeelen.

Wij vernemen zoo even dat de geestelijkheid van Tongeren een proces gaat inspannen tegen de *Vedette* en den *Journal du Limbourg*, ter gelegenheid der lasteringen welke deze twee liberalen bladeren verleden zaterdag tegen de geestelijken van onze stad behelsden.

Ziehier nu weer wat anders.

Een liefdadige persoon onzer stad gaf in de maand februari tien duizend kilos brandkolen aan het genootschap van St.-Vincentius à Paulo, om aan den armen te worden uitgedeeld. Volgens zijne gewoonte wilde deze vriend der armen niet bekend zijn. De uitdeeling had plaats tot groote voldoening der armen.

Verleden zaterdag, drie maanden na dat deze uitdeeling heeft plaats gehad, komt het liberaal smeerkladje deze liefdadige gift aanranden en het is niet beschaamd om te zeggen dat M. X. aan wiens poort de uitdeeling heeft plaats gehad, den naam wil hebben dat hij de uitgedeelde brandkolen met zijne penningen betaald heeft, terwijl het het genootschap van St.-Vincentius à Paulo is hetwelk de kosten er van heeft gedragen.

Wij zullen daarop gauw geantwoord hebben. M. X. en M. X. heel alleen heeft aan den armen de tien duizend kilos brandkolen doen uitdeelen ; hij en hij alleen heeft ze met zijne penningen betaald, het genootschap van St.-Vincentius is er alleen tusschen gekomen om de uitdeeling aan de armen te doen.

Zal het liberaal blad de eerlijkheid hebben om de waarheid aan zijne lezers bekend te maken.

Ons nieuw stadsbestuur, ofschoon niet tot de partij des lichts behoorende gelijk zijne voorgangers heeft eenen goeden maatregel ingevoerd door het verlichten der straten in den zomer. Deze maatregel was hoogst noodzakelijk, vooral wanneer de maan 't huis blijft.

De grondwettelijke en katholieke vereeniging van het kanton Hasselt heeft verleden zondag eene vergadering gehouden ten einde kandidaten te benoemen voor de aanstaande provinciale kiezing.

Een groot getal kiezers had den oproep van het bestuur beantwoordt en was aan de vergadering tegenwoordig.

De Heeren Nagels, Jules ; Roelants, Armand en Croonenbergs, Antoine, uitgaande leden zij met eenparige stemmen als kandidaten der vereeniging uitgeroepen. M. Ridder G. de Corswarem uithoofde van zijne hoogen ouderdom bedankt hebbende voor het aanvaarden van een nieuw mandaat is M. advocaat Adrien de Corswarem voorgesteld en met tejuiching kandidaat uitgeproepen.

De groote meerderheid der kiezers zal toekomende maandag dezen keus komen bevestigen.

Niets beter dan de daden, de woorden, de schriften eener partij in het oog te houden om te weten, welke de grondvesten zijn waarop zij haar politiek gebouw fimmert. Herinnert u lezer, wat gij gezien, gehoord hebt sedert de geuzen aan het bewind zijn in de eene of andere stad.

— Schrikken, Matthew ! Goede hemel, wat is er dan toch gebeurd ?

— Ik zeg u immers, dat gij niet zoudt schrikken. Ik kwam opzettelijk om er u op voor te bereiden.

Er mij op voor te bereiden ? herhaalde mijne arme moeder. Waarvoor ? In 's hemels wil, zeg het mij !

— 't Is niemandal, niemandal ! riep mijn oom, ofschoon 't erger kon afgelopen zijn ! Arme John ! Toen ik te Barbados was, zag ik iemand bij eene dergelijke gelegenheid, het hoofd bersten... maar, mijn God, hoe bespottelijk stelt gij u aan met zoo te schrikken ; want ik ben juist gekomen om u te zeggen dat gij in het minst niet bang behoeft te zijn. De zaak komt eenvoudig daarop neder, dierbare zuster, dat John een kleine onaangenaamheid met een ander heeft gehad. Nu, waarom wilt gij dan toch met alle geweld u zoo angstig maken ? 't Was immers maar een klein misverstand met een iersch officier, die hem een karaf vol wijn, met zulk een kracht tegen het hoofd smet, dat de karaf letterlijk aan gruis sprong tegen....

Bij deze woorden viel zijne dierbare zuster in zwijm. In den loop van dien zelfden nacht kwam ik ter wereld. Een schitterend roode vlek op mijne rechter wang, omtrent zoo groot als de palm van mijn hand, was gevolg van mijn ooms eerste bemoeing in zaken die mij van nabij aangingen.

Ofschoon ik een eenige zoon was, kon ik toch nooit een bedorven kind genoemd worden, wanneer men de vlek niet mede rekent waarmede mijn gezicht altoos was versierd. Door mijns vaders dood, die ongelukkiglijk voorviel toen ik nog slechts twee jaren oud was, werd ik geheel en al overgelaten aan de zorg mijner vrouw en zij wist zeer goed hoe gevaarlijk het was voor een kind, wanneer men het vroeg gewend aan ongepaste toegevelijkheid ; zij wilde haar kind niet

Wie schreef het lied « van 't ongediert der Papen » om de katholieke geestelijkheid te beleedigen en haren invloed op het godsdienstig gebied, invloed die zoo noodig is voor het behoud der samenleving, te verminderen ?

Een geus !

Wie huilt dit lied in stad en dorp ?

Wie speelt dit lied bij elke gelegenheid, bij elk feest, bij elken optocht om het volk in gisting te brengen tegen al wat geestelijk en godsdienstig is ?

De geuzen !

Dit feit alleen zou kunnen toonen hoe godsdienst-hatend een geus is. Doch gaan wij verder.

Wie spot er met het H. Sacrament als het over de straat gedragen wordt naar eenen zieke die geloofd, soms naar eenen liberaal die zich bekeerd heeft ?

De geuzen !

Wie spuwt er op den toog der priesters als zij over de straat gaan om hunne bediening te gaan vervullen ?

De geuzen !

Wie klapt er in de handen als Bismarck de bisschoppen in het gevang steekt, de pastoors verjaagt, de zusters van liefde verbant ?

De geuzen !

Wie bant den priester uit het onderwijs, omdat hij in het onderwijs den godsdienst vertegenwoordigt ?

De geuzen !

Wie slaat de bedevaarders den kop in, wie stoort de processien, wie randt de katholieken met dolken aan als deze zich vergaderen om in het vrije België, over hunne belangen te raadplegen ?

De geuzen !

Wie « manifesteert » er achter het lijk van eenen vrijdenker, alleenlijk omdat hij den godsdienst veracht heeft, en waarschijnlijker nog omdat hij zonder berechtiging gestorven is, niet wetende dat hij ging sterven ?

De geuzen !

Wie schendt den gewijden grond op welken volgens de kerkelijke verordening de lijken moeten rusten van de menschen die gelooven in het ander leven ?

De geuzen !

Wie verwekt er schandaal als de eene of andere priester eenen misstap doet, en roept dat : al de papen zijn deugnieten en wie zwijpt er als de geuzen in confuus vallen of met de kas opsteken ?

Genoeg ? Wij hebben nog zoveel in de doos, maar al die schoonheden moeten niet in eens voor den dag komen. Het is bewezen door hunne daden dat de geuzen vijanden zijn van den godsdienst, vijanden zijn van de vrijheden in onze grondwet neergeschreven. Zij bespotten die, zij treden die met de voeten !

(Onafhankelijke.)

De groote politieke discussie welke de liberalen aankondigd hadden, en waarvan zij zulken bijval verwachtten, is in het water gevallen. Drie dagen lang hebben zij den ouden en dood versleten praat opgediend die duizendmaal weerlegd werd. Dinsdag is het M. Frère geweest, woensdag M. Van Humbeek en donderdag M. Orts. De heeren Jacobs, Woeste en Malon hebben die heerkes eenvoudig den mond gestopt.

Daarna was het gedaan. Men verwachtte dat de discussie veertien dagen ging duren. Den donderdag waren de liberalen

alles geven, en liet het liever schreeuwen.

De grondbeginselen welke mijn oom dienaangaande koesterde, verschilden hemelsbreed van die mijner moeder. Hij was er voor om mij in alles toe te geven, omdat hij bang was dat mijn gemoedsaard door tegenspraak en tegenwerking geheel zou bederven. Hij was van oordeel dat mijn gevraag naar zure appels en onverteerbare peperkoek, noch onredelijk, noch te menigvuldig was en dat mijne klachten over de lengte van mijne lessen en de korthed van mijnen speeltijd niet ongegrond waren. Daarom wilde hij steeds mijne moeder « raden » haar stelsel te laten varen en het zijne aan te nemen. Maar ofschoon mijne moeder haren broeder teederlijk beminde, had zij toch niet de minste achtung voor zijn verstand. Haar geest had een afkeer van zijne kinderachtige bemoeiingen ; haar geduld werd uitgeput en haar drijf werd gaande gemaakt door zijn ongevraagde en altoos noodlottige raadgevingen. Zoo veel althans is zeker dat oom Meddles tusschenkomst ten mijnen behoeve, altoos te gevolge had dat mijne taak werd verlengd en dat de toegevelijkheid mijner moeder al meer en meer verminderde. Soms kreeg ik eene oorvege, omdat ik oom had opgestookt, — eene aanmerking die zeer aanneemlijk, maar toch geenszins waar was, daar zijne ongelukkige manier van zich met mij te bemoeien, altoos de onwillekeurige opwelling was van zijn goet en welwillend hart.

In mijn negende jaar werd ik onder de zorg en leiding van Job Wackhall geplaatst, te Turnbam Green, die beroemde en groote markt waar men voor geld en goede woorden opvoeding verkoopt. Daar bleef ik tot mijn twaalfde jaar. Just toen ik deze school zou verlaten werd er door den meester een medaille uitgelooft voor het best opstel in de engelsche taal. En ik was een der mededingers voor die medaille.

(Wordt vervolgd.)

OOM EN TANTE.

TWEE VERHAALTJES NAAR HET ENGELSCH.

(5^e VERVOLG.)

Mijn vader was juist voornemens om een vriendelijke verklaring te geven van de reden van sir Peper's misverstand, toen eensklaps mijn oom de moel opstond.

— Kom John ! riep hij tegen mijnen vader, blijf bedaard. Gij zijt altoos zoo driftig. Laat mij dit onaangename voorval maar eens te recht brengen. Waarlijk, mijn goede beste sir Peper, mijn schoonbroeder was in het minst niet voornemens u te beleedigen. Gij moet het zoo erg niet opnemen. Geloof mij, als hij u maar in het minst had beleedigd, dan zou ik de eerste zijn geweest om te zeggen : smijt hem een flesch naar zijnen kop, al is hij ook mijn eigen schoonbroeder.

— Ik hoor geen woord van 't geen gij zegt, sir ! riep sir Peper ongeduldig. Gij moest wat harder spreken als 't u belieft.

In dat geval, zeg ik nog eens, kakelede de bemoeial zou ik de eerste geweest zijn om u te raden dat gij hem een flesch naar zijnen kop zoudt smijten.

Sir Peper die niets als sir Matthews laatste woorden had gehoord, greep terstond eene karaf en wierp ze met wanhopige kracht naar mijns vaders hoofd. Indien hij zijn doel had bereikt, dan had mijn vader wellicht op de plaats zelve den geest gegeven ; want de karaf werd met zooveel kracht voortgealingerd, dat zij tot gruis tegen den muur vloog, en de muur zelf zag er zoo deerlijk uit, dat de metser en de timmerman moesten komen.